

**Месеца децембра у 4. дан
спомен вршимо и службу певамо**

**преподобном и богоносном оцу нашем
и златоточивом богослову Цркве**

Јовану Дамаскину

На вечерњој

Први антифон: Блажен муж.

Стихире на Господе, тебе призвах... на 6, глас 8.

Оче іоáнне всемѹдре, црковъ хрѣтѡвѹ оѹдари́лѹ єси пѣсньми, вѣтвеннѣйшаа сладкопо̀лѹ, всесла́вне, дѣйстви́омѹ, Оче, дѹха, твою̀ цѣвни́цѹ оѹдари́лѹ, всели́чнѣй дѣдовѣ̀ подоба́сѹ. ѿюже возглаша́лѹ, вѣтвенными пѣсньми всѹ̀ привлѣ́клѹ єси. **Два́жды.**

Оче іоáнне сла́вне, мѣрскіа ѿстѹпль ма́тєжныа молвы, ко хрѣтѡвѣ̀ притѣ́клѹ єси тишинѣ̀, прѣ́бне, ѿ видѣ́нїи вѣтвенными ѿ дѣлнїи, всебогáтыми ꙗ́вѣ̀ свѣтлостьми́ истинноу ѡбогати́лѹ єси, ѿ вѣрными́ препода́лѹ єси, вѣ́рными ꙗ́лѹ житїе́мѹ, блаже́ннѣйше. **Два́жды.**

Прїидї́те, земнороднїи, пѣсньми свѣщенно́е ѿ честнѡ́е прѣ́бнагѹ торже́ствѡ іоáнна днѣсь благочестноу̀ воспо́имъ: є́й бо истинноу̀ вѣтвеннагѹ ѡсїа́нїа сподобисѹ̀ свѣ́тъ прїа́чи. ѿ неизреченнагѹ̀ твоегѡ̀ бл҃гоу́тробїа, гдїи, ѿмже́ мы позна́хомъ сла́вити тѹ̀ пребл҃́гаго. **Два́жды.**

Слава. И сада, глас 8.

Подобен: Цар небески...

Цар небески, невидљиви и недостижни, човекољубиво постаје човек, нас ради видљив и достижан, и узетом природом нама истосуштан, да би обожио и прославио примљено. Тога ради исповедамо Богочовека, описивог речима и бојама. Њега, Владiku и Господа, Јован богомудри смело проповедаше као Једино Ново под Сунцем. Њега, моли, оче свеблажени, да се спасу душе наше. **Вход.**

Паримије преподобног.

Стиховње стихире, глас 1.

Богатством премудрости Божје у теби достојно настањене украсио си се, Јоване свечасни, молитвеним тиховањем и трезвењем дарована ти је благодат Духа и узишао си у созерцање небеског, зато те поштујемо и молимо да се молиш за све нас.

Стих: Уста ће моја говорити мудрост и поучење срца мога разумност.

Великим богословима следујући, њихових живота си се показао подражатељ изврсни и њиховог благодатног учења наставник достојни, блавеститељу оваплоћења Бога Логоса. Поштујемо те и молимо да се молиш за све нас.

Стих: Хвалиће се преподобни у слави и обрадоваће се на постељама својим.

Сабравши сладосни мед богословља отаца Цркве богоносних, сабрао си красоту православља; њу сведочећи, Јоване богочасни, медом благочешћа душе наше заслађујеш. Поштујемо те и молимо да се молиш за све нас.

Слава, глас 6.

Мона̀хѡвѡ мнѡжестѡвѡ настѡвника тѡ почитѡемѡ, ѡче нѡшѡ ѡѡанне: тѡѡѡю бо стезѡю вѡистиннѡ прѡвѡ ходити познѡхомѡ. блаженѡ ѡси хрѡтѡ раѡѡтѡвѡ, ѡ вѡрѡжитѡ ѡбличѡлѡ ѡси силѡ, ѡггѡлѡвѡ совѡстѡднѡче, прѡбѡныхѡ сопрѡчѡстнѡче ѡ прѡвѡднѡныхѡ: ѡз нѡмнѡже молѡсѡ гдѡеви, помѡловѡтѡсѡ дѡшѡмѡ нѡшѡмѡ.

И сада, богородичен, глас исти.

Царици Матери Јован блажени кад се мољаше, усрдно приклањајући колена и точећи потоке суза, преславно знамење се показа: часну десницу смерног слуге свога Благословена исцели и благодаћу Христовом дара речи га удостоји. Стога песмама и словима његовим преслатко за вечност напојени, у радости Духа отворивши уста своја громогласно говоримо: радуј се, преподобни Јоване, избрани сасуде небеских тајни.

Тропар, глас 8.¹

Правослѣвѣѣ насѣбниче, бл҃гочестїѣ оучителю ѡ чистотѣ, вселѣнныѣ свѣтїльниче, монашествѣющихъ б҃годохновенное оудобрѣнїе, ѱωάνне премѣдре, оучѣньми твоими всѣ просвѣтилъ єси, цѣвнїце дѣхобнаѣ, молї хр҃тѣ б҃га, сп҃сїтїсѣ дѣшамъ нашимъ.

Или тропар, глас 3.

Цркви ѿрганъ вѣтвенный, цѣвнїца бл҃гознаменїтаѣ стрѣха бж҃їѣ показѣла єси, ѱωάνне всехвѣльне: тѣмже свѣтководиши мїра концѣ мѣдрыхъ оучѣнїи твоихъ ѡсїѣньми: ѿче прѣбне, хр҃тѣ б҃га молї даровати намъ бѣлю мѣть.

Или тропар, глас 8.

Τὴν καλλικέλαδον, καὶ λιγυραῖς μολπαῖς, κατακηλοῦσάν τε, καὶ ἀγλαΐζουσαν, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, εὐλαλον ἀηδόνα, δεῦτε εὐφημήσωμεν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, τὸν Δαμασκητὸν πιστοῖ, ὑμνογράφων τὸν πρῶταν· τὸν ἔμπλεων, ἀπάσης γενόμενον, θείας καὶ κοσμικῆς σοφίας.

¹ Или тропар, глас 3.

Божанском благодаћу се испунивши, златоточивим речима Цркву си утврдио, заштитник икона и писац песама показавши се најизврснији и као духонадахнути проповедник догмата засијавши, оче Јоване чудесни, Христа Бога непрестано моли за оне који ти блажени спомен славе.

И сада, богородичен васкрсан, глас исти.

На јутрењу

На Бог је Господ... тропар преподобном двапут. Слава. И сада, богородичен васкрсан, глас исти.

Сједален по првом читању, глас 3.

Предавши се подвигу смирења, тајне неба си ослушнуо и речи живота чуо, оче наш Јоване, па устима апостолски сведочио и десницом премудро описао у свештеним и богодоличним химнама, у којима славимо препрослављену Десницу Христа.

Слава. И сада, богородичен, глас исти.

Прибежиште и сило наша Богородице, моћна помоћнице света, молитвама својим покриј слуге своје од сваке тескобе душевне и болести, једина благословена.

Сједален по другом читању, глас 4.

Притекосмо твоме топлом заступништву, оче наш Јоване, Дамаска похвало и Сирије славо, молећи ти се усрдно: чистоте живота удостој слуге своје, да неустрашиво богословимо Свесвету Тројицу живоначалну на удебљање Тела Цркве.

Слава. И сада, богородичен, глас исти.

Стена си необорива нама хришћанима, Богородице Дјево, јер теби притекавши, неповређени остајемо и непрестано грешећи имамо те као молитвеницу. Зато ти благодарно вапијемо: радуј се, благодатна, Господ је с тобом.

Сједален по полијелеју, глас 2.

Златострујним токовима речи својих са најсвежијег извора благодати излио си Цркви Христовој речи живота, напојио си жедне истине, погрузио јеретике, окропио грешнике и све нас питкошћу речи својих освежио, зато се моли, преподобни Јоване, да се удостоје захватити са тог извора и слуге твоје.

Слава. И сада, богородичен, глас исти.

Прими нас, Владарко, који вером прилазимо под твој покров и од мрзитеља се заклањамо. Не презри нас, блага, који те са љубављу молимо. Посредништвом својим од злобе противника заштити нас да ти слободно вапијемо: радуј се, обрадована.

Степена: први антифон, глас 4.

Прокимен, глас 4: Часна је пред Господом смрт преподобних његових.

Стих: Шта ћу узвратити Господу за се што ми је дао?

Све што дише...

Јеванђеље преподобног.

Стихира по 50. псалму, глас 6.

Прѣбне Ѣче, во всю зѣмлю нзыде вѣщаніе исправленій твоихъ: тѣмъ на небѣхъ ѡверѣхъ єси мздаѹ трдѡвѣ твоихъ, дѣмѡнскіа погубилъ єси полкѣ, и аггльскіа достіглъ єси чины, и хже житію непорѡчнѡ поревновалъ єси. дерзновѣніе имѣа ко хрѣтѹ бгѹ, мѣръ испроси дѹшамъ нашимъ.

Канѡнъ прѣбнагѡ на ѣ, гласъ ѣ.

Пѣснь ѧ.

Ірмосъ: Во глубинѣхъ посѣла ѿногдѣ фараонѣтское всебоннство преврѣженнаа сила, воплощшееса же слово всеслобный грѣхъ потребило ѣсть: препрославленнѣи гдѣ, славно во прославленнѣи.

Твоѣ похвалѣи начѣти хотѣщѣи мѣ, подаждѣ твоѣи нынѣ гласъ медоточный, прѣбне, ѿмже православноу оуменила ѣси црковь пѣсньми, ѿче ѿуанне, ѿже твоѣи почитѣетѣ пѣмѣть. **Дѣжды.**

Іакъ мудръ ѿ остроумнѣи сдѣла, ѿзрадниѣише сущнхъ ѣстество смотрѣла, нестоѣннхъ предраздѣла ѣси вѣчнѣища: прнвременными во ѿзмѣнила ѣси пребывѣюща, ѿче ѿуанне, ѿдѣже тѣ ѿ нынѣ хрѣтосъ прослави.

Бѣгородиченъ: Превышши гавѣла ѣси, чѣта, всѣкѣи тѣари, виднѣи же ѿ невиднѣи, прснодѣо: зндѣтелѣ во родилѣ ѣси, ѿкоже благоволи воплощити во оутрѣбѣ твоѣи: ѣгоже со дерзновѣиѣмъ молѣи спастѣи поющѣи тѣ.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Процѣла ѣсть пѣстына, ѿкъ крѣнъ, гдѣ, ѿзыческаа неплодѣщаа црковь, прншеѣтѣиѣмъ твоѣиѣмъ, въ неѣже оутвердила моѣ сѣрдце.

Распочѣла ѣси богатство, бѣу взаимъ даа: тѣмже тѣѣ на неѣхъ оуготоваа чртво: но ѿ нынѣ воздаѣнѣе, ѿуанне, прѣла ѣси многократное.

Премудрости тѣлѣнтѣ прѣемъ, дѣлѣнѣи оукрашаа, оуменила ѣси, ѿуанне, црковь хрѣтосъ: ѣгоже многоисцѣлѣши, ѿ житѣе ѿстаѣннѣи.

Бѣгородиченъ: Чѣни оуднѣишаа ѿггльстѣи, прѣчѣта, ѿ челоѣческаа оустрашишаа сѣрдца ѿ рѣтѣѣ твоѣиѣмъ. тѣмже тѣ вѣу вѣроу чѣиѣмъ.

Сѣдѣленъ, гласъ ѿ.

Трѣѣа благогласна ѿсѣщѣна, сѣщѣннѣише, намъ гавѣла ѣси, пѣснопоющѣи ѿбразнѣи оучѣнѣа гдѣ ѿ еѣа концѣмъ, ѿ твоѣиѣи словесѣи мѣрѣ просѣтѣла ѣси, ѿуанне прѣбне, хрѣта бѣа молѣи даровѣти намъ вѣлѣю милость.

Бѣгородиченъ: Бжѣтвеннаа скѣнѣа была ѣси слова, сдѣна прѣчѣта мѣи дѣо,

чистоюю ѿгглы превозшедшаа: паче всѣхъ менѣ персть бѣвша, ѿсквернена плотскими прегрѣшенъми, ѿчисти молитвъ твоихъ бжтвенными водами, подающа, ѿтаа, вѣлю мѣлостъ.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Пришелъ еси ѿ дѣвы, не ходатай, ни ѿгглы, но самъ, гди, воплоща, и спасъ еси всего ма человека. тѣмъ зови ти: слава силѣ твоѣй, гди.

Повелѣнію хртѣвъ повинувша, ѿставилъ еси мѣрскѣю красотѣ, богатство, сладость, свѣтлостъ: егѣже ради вземъ твоѣй крестъ, послѣдовалъ еси, іѡанне мѣдре.

Совещавъ ѿвещавшемъ хртѣ, члвческаго ради спасеніа, прославилъ еси, іакоже той ѿвѣщаа, и цртвдеша же престоартвдущемъ, іѡанне.

Бѣгородиченъ: Тѣ пристанище спасеніа, и стѣнъ неворимъ, бѣе влчце, вси вѣрніи вѣмы: тѣ бо молитвами твоими ѿ бѣдъ и збавлѣши дѣшы наша.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Ходатай бѣ и человекѣмъ бѣлъ еси, хртѣе бжѣ: тобою бо, влѣко, къ свѣтоначальникѣ ѿцѣ твоемъ, ѿ нѣщи невѣдѣніа приведѣніе имамы.

Страхомъ хртѣвымъ, ѿче, ѡутверждаемъ къ бжтвеннѣй жизни, плотское мѣдрованіе все покорилъ еси дѣхъ, твоѣ, іѡанне, чѣства ѿчщаа.

ѿчистивъ всѣкѣа скверны тѣло и ѡумъ, и дѣшъ тѣщаливѣ, бѣгомѣдре, зарю прѣлаъ еси трисолнечнѣю іѡанне, свѣтлыми тѣа богатѣщѣю дарованіи.

Бѣгородиченъ: Молѣ твоего сѣа и гда, дѣо ѿтаа, плѣнѣнныма и збавленіе ѿ противнаго ѿвстоаніа, на тѣа надѣющыма мѣрное даровати.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Во глубинѣ грѣхѣвнѣй содержимъ есмь, спсе, и въ пѣчинѣ житѣйствѣй ѿвѣрвемъ: но іакоже іѡнъ ѿ свѣра, и менѣ ѿ страстѣй возведи, и спаси ма.

Просвѣтивша дѣа блгодатію, бжтвенныхъ и человекѣскихъ знаніемъ вѣцѣй іако ѿбогативша, трѣбующыма, іѡанне, незавѣстнѣ преподалъ еси.

Подобѣ ликѡмъ нѣнымъ, мѡдре, црѣковь православноу оукрасилъ єси, ликостодѣнныа пѣсни пригласѣа трѣцѣ бгѡвѣщѣнныа.

Бгѡродиченъ: Ненскѡмѡжнѡ, дѣво, родилѣ єси, и вѣчнѡеши дѣа, гавлѣюци истиннагѡ вѣстѣа єна и бга твоегѡ ѡбразы.

Кондакъ рпѣнагѡ, гласъ ѧ. Пѡ: Вознесѣица на крѣтѣ:

Пѣснописца и честнаго бгѡглагольника, црѣкве наказателя и оучителя, и врагѡвѡ сопротивоборца іѡанна воспоимъ: ѡрѡжѣ бо вземъ крѣтѣ гдѣнь, всю ѡрази єресей прелесть, и ѣакѡ теплый предстаѣтель кѡ бгу, всѣмъ подлѣтъ прегрѣшеній прощѣніе.

Ікосъ: Црѣковномѡ наставникѡ и оучителю и жерцѡ, ѣакѡ тайникѡмъ нензглаголаннѡхъ возопіемъ согласно: ѣже кѡ бгу твоими молитвами ѡверзи оутѣа нѣша, и сподоби глаголати словеса оученій твоихъ: ты бо трѣцѣ гавлѣа єси сопричастникѡ, ѣакѡ дрѡгоє солице ѡблѣстѣа въ мирѣ, чѡдесы и оученіи просѣвѣа, ѣакѡ мѡисей, въ законѣ гдѣни подчлѣа всегда, словомъ и дѣломъ былъ єси свѣтѣильникѡ, и молѣ непрестанноу всѣмъ подѣти прегрѣшеній прощѣніе.

Пѣснь 3.

Ірмосъ: Бгѡпротивное велѣніе беззаконнѡюцагѡ мѡчителѡ высока пламень вознесѡ єсть. хрѣтѡсъ же прострѣ бгѡчестивымъ ѡтрокѡмъ рѡсѡ дхѡвнѡю, сѡй бгѡсловенъ и препрославленъ.

Ревностію разжигаемъ, бгѡборныхъ єресей всякое слово мѣе возразилъ єси свѣтлыми писаніи, оубѣлѣвѣа всѣмъ ѣснѡ дрѣвле сѣаннаа, мѡдрыми, ѡ іѡанне, написанныа тѡнкѡ.

Теплѣ ѡблчилъ єси слонменныхъ оученикѡвѡ манента хѡльное нечестіе, развратити покѡсившееса цѣрковь хрѣтѡвѡ, словеса и догм.ты твоими, ѡ іѡанне, ѣже счинилъ єси.

Бгѡродиченъ: С.ыхъ сѣйшѡю поразумѣваемъ тѣа, ѣакѡ єдинѡ рѡждшѡю бга непремѣннаго, дѣво несквернаа, м.и безневѣстнаа: всѣмъ бо источила єси вѣрнымъ негѣніе, вѣтвеннымъ рѡтѣвѡмъ твоимъ.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Пѣснь ѿногдѣ ѿгненнаѣ въ вавѹлонѣ дѣйства раздѣлѣше въжѣимъ величїемъ, халдѣи ѡпалѹющаѣ, вѣрныѣ же ѡрошаѹщаѣ, поѹщыѣ: благословїте, всѣ дѣла гдѣна, гдѣ.

Ѹблнчїлѣ єсїи їѡвѣ, трѣблаженне їѡанне, нестѡрїево раздѣленїе, сеѡірово слѣанїе, єдннѡбѡльное прѣвезѹмїе: вѣрѹ же єдннѡдѣйственнѹ, єїанїе правослѡвїѣ всѣмъ ѡблнстѡвѣ концѣмъ.

Всѣѣ врагѣ плѣбелы ѡбѣчнѹ єретїкѣскїѣ въ цркви хрїтѡвѣ, сегѡ поклоненїѣ ѡметѡтнса во їкѡнахъ честнѣхъ, но ѡверѣте не дрѣмлюща тѣ, всеблаженне їѡанне, всѣкое сѣма слѡе ѿкоренѡюща.

Бгѡроднченъ: Ты ѡ ѡцѣ неразѹчнаго, во чрѣвѣ бгѡмѹжнѹ пожившаго, безсѣменнѹ зачала єсїи, ѿ несказѡннѹ родила єсїи, бгѡроднтельнице пречнстѣѣ: тѣмже тѣ спасенїе всѣхъ насъ ѿповѣдаемъ.

Пѣснь ѡ.

Ірмосъ: Безначѡльна роднтелѣ єнѣ, бгѣ ѿ гдѣ, воплощенѣ ѡ дѣѣ, намъ їѡвнса, ѡмраченнаѣ просѣѣтнннѣ, ѡбратн растѡченнаѣ. тѣмъ всепѣтѹю вѣѹ величѡемъ.

Наѹчнлѣ єсїи всѣ црковнѣ пѣтн сыны правослѡвнѹ, єднннцѹ въ трѣцѣ честнѣю: воплощенїе же слѡѣѣ бжтвенное бгѡслѡвнннѣ їѡвѣ, їѡанне, ѡѹжснѣѣ неѹдобѡпѡстнжнѣ мнѡгнмъ во свѡщеннѣхъ писанїнѣхъ.

Стѣхъ чнны пѣснослѡвнѣ, прпѣне, чтѹю вѣѹ, хрїтѡѣ прѣтѣчѹ, тѣже ѡплѣ, прѣрѡкн сѣ пѡстннннѣ ѿ мѹдрѣѣ ѡѹчнтелн, прѡвѣднннѣ ѿ мѹченннѣ, въ тѣхъ нынѣ водворѣшнса скнннѣхъ.

Бгѡроднченъ: Чертѡгѣ былѣ єсїи, ѿже пѡче ѡѹмѡ воплощенїѣ слѡѣѣ, дѣѡ бгѡроднтельнице, ѡдѣѣѣна слѡѡѡ добродѣтелѣ ѿ ѿспѣренѣ. тѣмъ тѣ, всенѡпорѡчнаѣ, вѣѹ възѣѣцѡемъ.

Сѣѣтнлѣнѣ. Подѡбенъ: Женѣ ѡѹслѡшннѣ:

Иако вѣтвенъ свѣтъ, ѿче нашъ, цркви воздѣла ѿсн, пѣнїи твои хъ сїю свѣтлостїю ѡблїстѣвъ, и свѣтомъ нрѣва твоего, ѡмже хрѣтѡвы догмѣты гавлѣши оукрашены, кз немѡже не престѣи ѡ насъ молѣса, іѡанне.

Бѣгорѣченъ: Воистиннѡ тѣ бѣ исповѣдемъ, влчце, тобою спасаемїи: ѡбо бѣ неизреченнѡ родилѣ ѿсн разорѣвшаго крестѡмъ смѣрть, и кз себѣ привлѣкшаго прѣвнѡхъ собѡры, сз нїмже восхвалѣемъ тѣ, дѣо.

Хвалитне стихире, глас 1.

О, необычног чеда блажене послушности! О, истинског сина блаженог сиромаштва! Како се не задивити преславном Јовану, који сујету власти и гордост славе остави Христа ради му најмилијег и ученошћу и мудрошћу својом заћута, да у монашком лику подвигом засїја; који и богатство и мреже светске остави, јер у мрежу позвања Христовог би ухаћен, неизрецивог трпљења и кротости? Њега молимо за спасење душа наших.

Богоречита уста твоја, свештени Јоване преподобни, Источник сваког знања проповедаше и православну веру тачно изложише, стога те поштујући усрдно, молимо да путовођа наш будеш на путу Богочовека Христа.

Уселивши у срце љубав Христову, свештени Јоване преподобни, искусио си радост небеских тајни и мудро си их изложио у списима, ради којих си радосно страдао и учитељ Цркве постао, зато и нас ологоси нас Логосом Божјим.

Ходи, верника саборе; угледајте беседника победоносног и проповедника преславног, часних икона поштоватеља непроцењивог, божанских химни писатеља свагдаузорног, стуб вере и тврђаву догмата. Јована богославног прославите, који се сада моли за све нас.

Слава, глас 5.

Проповеђу својом све си светове потресао, јер си Богочовека Христа проповедао, јединородног Сина Божјег од вечности, који саветом равночасног Оца и Духа, снисходећи природу нашу прими, и неизмерном љубављу спасавајући, равнобожанском по благодати је учини. Зато, домострој обожења савршавајући, Цркву сам собом возглави, која Духом његовим дишући, изнедри тебе, оче Јоване Дамаскине, који си проживео сав домострој и зато се причешћујеш светлошћу Божјом непрестано, молећи се за поштоватеље своје.

И сада, богородичен, глас исти.

Боголепу и часну девојку поштујмо, пречаснију од херувима, јер Саздатељ свих који је зажелио да се очовечи, у њу се усели неизрециво. О, чудесних стварности и преславних тајни! Ко да се не задиви за ово чувши? Бог постаје човек и промена се у њему не догоди и девствености врата прође и умањење у њему се не оствари, као што пророк рече: човек их никад неће проћи осим једини Господ Бог Израилев, који има велику милост.

Велико славословље.

На божанственој литургији

Блажена из 3. песме канона преподобном.

Апостол и Јеванђеље преподобном.

Причаштен: У вечни спомен.